Rada pre vysielanie a retransmisiu
Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava
DOŠLO DŇA: 27. APR. 2004
ČÍSLO: 989 Odbor: PR

SŽn 72/03 odporúčanie ďalší postup vo veci

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Anežky Kellovej, členiek JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľky **Markíza-Slovakia, s.r.o.** Blatné č. 334, zastúpenej Mgr. Zuzanou Zlámalovou, advokátkou, Bratislava, Gbelská 19, proti odporkyni **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Bratislava, Nám. SNP č. 12, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. RP 141/2003 zo dňa 6. mája 2003, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP 141/2003 zo dňa 6. mája 2003 **z r u š u j e** a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume 13 560 Sk do 15 dní na účet advokátky Mgr. Zuzany Zlámalovej.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím č. RP 141/2003 zo dňa 6. mája 2003 odporkyňa /ďalej len Rada/ vyslovila, že navrhovateľka /ďalej len Markíza/ odvysielaním príspevku "Malý trh" dňa 9. decembra 2002 v hlavnom spravodajskom programe "Televízne Noviny" obsahujúci slovné a obrazové informácie, ktoré boli v zmysle § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. skrytou reklamou, opakovane porušila § 32 ods.

12 uved. zákona. Za toto porušenie podľa ust. § 64 ods. 1 písm. d/ a ust. § 67 ods. 5 písm. a/ uved. zákona uložila navrhovateľke 200 000 Sk pokutu.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka včas opravný prostriedok. Domáhala sa ním jeho zrušenia ako nezákonného s tým, že príspevok "Malý trh" dňa 9. decembra 2002 informoval o spojení dvoch rádií, pričom žiadna z informácií, ktoré v príspevku odzneli, nemala charakter skrytej reklamy na niektoré z rádií. V príspevku v malom časovom rozpätí odzneli len najnutnejšie informácie pre ozrejmenie skutočnosti spojenia dvoch rádií. Išlo o výsostne súkromné prezentácie názorov oslovených osôb. Príspevok neobsahoval zo strany redaktora žiadne komentatívne prvky, hodnotiace komentáre a podprahové zmienky o podnikateľských subjektoch. Bol zaradený v závere relácie z hľadiska jeho spoločenského významu ako prínosu ku kultúrnemu rozvoju regiónov Slovenska.

Rada navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť, pretože má za to, že je po vecnej i právnej stránke správne. Uviedla, že v predmetnom príspevku došlo k imidžovej propagácii značky OKEY a k uvádzacej propagácii programovej služby OKEY TOP, ktorá bola v príspevku primárna. Došlo teda ku skrytej reklame dvoch služieb, dvoch /navzájom prepojených/ poskytovateľov. Navrhovateľ sa nemôže zbavovať svojej objektívnej zodpovednosti /absolútnej/ tým, že išlo o prezentáciu názoru inej osoby, najmä ak môže vopred pripravovaný príspevok upraviť do podoby neodporujúcej zákonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný /§ 246 ods. 2 písm. c/ OSP/ preskúmal napadnuté rozhodnutie,ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že toto je potrebné zrušiť.

Podľa § 32 ods. 12 zák.č. 308/2000 Z.z. vysielanie skrytej reklamy a skrytého telenákupu sa zakazuje.

Podľa § 32 ods. 13 zák.č. 308/2000 Z.z. skrytá reklama a skrytý telenákup na účely tohto zákona je slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa

služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo protihodnotu.

V danom prípade Rada za odvysielaný príspevok "Malý trh" v rámci hlavného spravodajského programu "Televízne noviny" dňa 9. decembra 2002 uložila pokutu Markíze preto, že podľa nej informáciu o spojení "veľkého rádia s regionálnym" bolo možné podať aj bez neustáleho pripomínania značky OKEY, OKEY TOP, či obchodných názvov obidvoch rádií, resp. obrazovej informácie sprevádzanej komentárom v pozitívnom svetle vyzdvihujúc kvality /rádia/ OKEY, lebo poslucháči týchto rádií sa mali možnosť oboznámiť s uvedenými zmenami priamo z ďalšieho vysielania samotných rádií, príp. že informáciu bolo možné podať aj bez propagačných zmienok. Mala za to, že v skutočnosti príspevok, odvysielaný v hlavnom spravodajskom programe Markízy, informoval predovšetkým ostatnú časť populácie /potencionálnych poslucháčov/ a že nešlo o odvysielanie "len najnutnejšej informácie pre ozrejmenie celej skutočnosti", ale že uvedený príspevok bol jednoznačne propagačný-reklamný, s cieľom uviesť na trh Rádio TOP pod novou značkou OKEY.

Najvyšší súd po oboznámení sa s celým spisovým materiálom bol toho názoru, že odvysielaním príspevku "Malý trh" dňa 9. decembra 2002 v Televíznych novinách Markízy nedošlo k naplneniu kritérií, ktoré pre pojem skrytej reklamy vymedzuje zákon o vysielaní a retransmisii. Skutočnosť, že došlo cez prostriedok masovej komunikácie v hlavnom spravodajskom programe k podaniu informácie o spojení dvoch rádií, pri ktorej bola opakovane obrazovo zverejnená značka-logo OKEY, či OKEY TOP, resp. názvy obidvoch rádií, nemôže byť návodom na naladenie na určitú rádiovú stanicu a ani návod na väčší záujem o počúvateľnosť, pretože spomínané rádio zostalo naďalej regionálnym rádiom. Takto cieľovou skupinou, ktorá teoreticky mohla byť príspevkom uvedená do omylu, o podstate informácie mohli byť len diváci z územia, ktoré bolo pokryté vysielaním regionálneho rádia TOP. Z týchto časť skupina skalných poslucháčov TOP rádia, spojenie rádií ne-

mohlo prekvapiť. Mohlo to byť len vysvetlením pre novú programovú skladbu vysielania, ktorú už postrehli reálne, pri počúvaní, ak pravda o spojení rádií, resp. preberaní programov už nevedeli. Ďalšia skupina z danej oblasti, ktorá dovtedy rádio TOP nepočúvala, nemohla byť významná a ani významne "zverbovaná" k počúvaniu výstupom pôvodných redaktorov tohto rádia a ani výstupom redaktorov Rádia OKEY. Títo /Mirec a Julo/ sa totiž mohli dovtedy preslávit, získať dobrú profesionálnu povesť len v regióne, ktorý vysielaním toto rádio pokrývalo. Významný vplyv na zostatkovú skupinu potencionálnych poslucháčov z obmedzenej lokality nemohli mať ani tzv. nájazdy na značku OKEY či OKEY TOP, lebo cez tieto označenia stanicu nemožno naladiť, je potrebné vedieť frekvenciu.

Úvahy o "zámere" pri tejto zostatkovej skupine sú nepresvedčivé. Skôr mohlo ísť o snahu použiť informácie len vedľajších zámerov, o snahu vyplniť vysielací priestor novou informáciou svojho druhu, kultúry zaraďovanej na záver.

Teda pokiaľ sa v podanej informácii spomínali mená oslovených zástupcov rádií a hoci prostredníctvom nich šlo o prezentáciu verejnú, ktoré mená by podľa Rady mohli navádzať na zvyšovanie úrovne dalšieho vysielania a záujmu o spomínané rádiá, podľa názoru súdu ani uvedená skutočnosť nie je spôsobilá nalákať a zabezpečiť väčšiu počúvateľnosť rádia značky OKEY, či OKEY TOP. Napokon v riešenom príspevku išlo o informáciu, ktorej zreteľným motívom bola snaha ukázať, ako možno postupovať pri riešení problémov lokálnych médií, ako aj podanie informácie o spojení dvoch rádií.

Vzhľadom na uvedené informácie, ktoré v príspevku odzneli aj preto, že neodznela informácia o jednotlivých produktoch alebo službách, nemali charakter skrytej reklamy na niektoré z rádií.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie Rady ako vydané v rozpore s ust. § 32 ods. 1, § 34 ods. 5, § 46 zák.č. 71/67 Zb. v spojení s ust. § 32 ods. 12 a 13 zák.č. 308/2000 Z.z. zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že správne rozhodnutie posúdi-

lo vec po právnej stránke nesprávne.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z ust. § 250j ods. 2 OSP a úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov v sume 13 560 Sk, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon á 1250 Sk + 3% zo sumy 180 000 Sk = 5400 Sk, spolu 6650 Sk. Súd priznal odmenu za 2 úkony /za prevzatie informácie + napísanie návrhu vo veci/, t.j. 13 300 Sk + paušál 2x 128 Sk, spolu teda 13 560 Sk /§ 13 ods. 1 vyhl. č. 163/2002 Z.z./. Súdny poplatok nebol zaplatený.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok je prípustný, ktorý je možno podať do 30 dní od doručenia na tunajší súd. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 OSP/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave 27. januára 2004

JUDr. Anežka Kellová v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: